

ת"ד 143/02/17 - מדינת ישראל נגד יוסף דיין

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה
ת"ד 143-02-17 מדינת ישראל נ' דיין

01 נובמבר 2017

מספר פל"א 1081/2017

לפני כבוד השופטת רונה פרסון
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם יוסף דיין

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד חני דגן

הנאשם: בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום בגרימת תאונת דרכים עקב חניית רכב בצורה לא בטוחה כאשר המנוע פועל וגרימת חבלה של ממש לגוף.

מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם החנה רכבו במקום חניה מוסדר, אך לאחר מכן, השאיר את מנוע הרכב פועל ולא הרים את בלם היד, יצא מהרכב לראות את צורת החניה שלו, ובשלב זה הרכב החל להידרדר ומחץ את הנאשם בין רכבו ורכב אחר שחנה מאחוריו.

כתוצאה מהתאונה, נחבל הנאשם בעצמו בגופו בחבלות של ממש שאת תוצאתן, כפי שאמר היום בטיעונו לעונש, הוא נושא עד היום.

כמו כן, נגרם נזק לכלי הרכב המעורבים.

עמוד 1

הנאשם בחר להודות בהזדמנות הראשונה ובכך חסך זמן שיפוטי ויש לזקוף עובדה זו לזכותו.

הנאשם יליד שנת 1949, נוהג משנת 1971, ולחובתו 14 הרשעות קודמות. האחרונה משנת 2009 וללא עבר דומה.

נתתי דעתי לטיעוני הצדדים ועתירת המאשימה לגזור על הנאשם עונש פסילה שלא יפחת מ- 3 חודשים בצירוף פסילה מותנית וקנס. וכן, לעתירתו של הנאשם שלא לפסול אותו כלל, בשים לב לכך כי רכבו משמש להסעת אשתו אשר היא נכה והוא אף הציג מסמכים רפואיים בהתאם.

המחוקק קבע במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, את עקרון ההלימה המנחה בענישה, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל. על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, ובתוך כך יתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בעבירה, כאשר בתוך המתחם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב, בין היתר, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

במכלול הנתונים שהובאו בפני אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות כאן, אשר במרכזן גרימת חבלה של ממש לנאשם עצמו, כולל פסילה בפועל לתקופה שבין 3 חודשים ועד 12 חודשים, פסילה על תנאי, קנס ועונשים נוספים במקרים המתאימים.

אין ספק כי תוצאות הפגיעה של המעורב בתאונה מהווה שיקול נכבד בקביעת סוג ורמת הענישה אולם לא שיקול יחיד הוא אלא אחד ממכלול שיקולים וגורמים נוספים שעל בית המשפט לשיקול בבואו לגזור דינו של נאשם. יש לתת את הדעת גם על מידת הרשלנות בביצוע העבירות, וותק הנהיגה והעבר התעבורתי וזאת לצד שיקולי שיקום ונסיבות אישיות של הנהג. על בית המשפט לאזן בין כלל הגורמים בבואו לגזור את הדין בעניינו של הנהג הפוגע.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר שנתתי דעתי לנסיבות התאונה, תוצאותיה, נסיבותיו האישיות של הנאשם, עברו התעבורתי בשים לב לוותק הנהיגה שלו, טיעוני הצדדים ויתר הנסיבות, אני גוזרת את דינו של הנאשם כדלקמן:

אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך **1,200** ש"ח או **12** ימי מאסר.

הקנס ישולם עד תאריך 1.1.2018.

אני פוסלת את הנאשם מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים בפועל.

הפסילה תחל לא יאוחר מיום 12.11.17 בשעה 09:00 אך תחושב כנגד הפקדה.

בית המשפט מסביר לנאשם כי עליו להפקיד את רישיונו - גם אם פקע תוקפו - במזכירות בית המשפט, ואם אין בידי

רישיון נהיגה עליו להפקיד תצהיר ערוך כדין.

אני פוסלת את הנאשם מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותן עבירות שעליהן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה, תוך התקופה האמורה או לאחריה.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבל שוברי תשלום.

מודעת זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"ב חשוון תשע"ח, 01/11/2017 במעמד הנוכחים.

רונה פרסון, שופטת